

تصرف سفارت امریکا، زمینه‌ها و عوامل مؤثر

محمد درودیان

اقامت من در الجزایر ملاقات و مذاکراتی را انجام دهد». ^۲
پیش از این نیز امریکاییها از طریق امیرانتظام که به عنوان سفیر در خارج از ایران خدمت می‌کرد خبر ملاقات با برژینسکی راعلام کرده بودند تا هیئت ایرانی با آمادگی لازم در این جلسه شرکت کند.

مهندسان بازرگان در مورد آمادگی برای ملاقات با برژینسکی می‌گوید: «آقای دکتر بزدی اطلاع داشت و من هم به ایشان گفتته بود که در میهمانی نهار به مناسبت جشن استقلال ترکیه کاردار اطلاع داد که: (شما که می‌روید الجزایر، آقای برژینسکی هم آنچه می‌آید، بنابراین احتمال دارد به ملاقات شما بباید). این را آقای دکتر بزدی می‌دانست و بعد از ایشان خواهش کردم که مخصوصاً شب قبل از مسافرت خدمت امام برسيد، مطالب مختلف و از جمله (یک مرتبه دیگر) اين که روابط ما با امریکا چگونه است و چگونه خوب است و ما چه نظری داریم یا ایشان چه فرمایشی دارند صحبت کنید. ^۳

دکتر بزدی در مورد رابطه با امریکا می‌گوید: «از ایشان (امام) پرسیدم که آیا نظرشان بر قطع روابط با امریکاست؟ ایشان جواب دادند: خیر، با آنها کجدار و مریز رفتار کنید. ^۴

علاوه بر این، قبل از اعزام هیئت به الجزایر، در شورای انقلاب پیرامون مذاکرات بحث و درخواستهای ایران از امریکا مشخص می‌شود. مهندسان بازرگان نیز در مورد موضوع مذاکرات با برژینسکی در الجزایر می‌گوید:

رونداشکل گیری تصرف سفارت امریکا در واقع حاصل تلاقي دو حادثه متفاوت ولی مهم شامل ملاقات مهندس بازرگان، نخست وزیر دولت وقت، با برژینسکي، مشاور امنيت ملي کارتري ريس جمهور امریکا، در الجزایر و دیگري سفر شاه به امریکا بود. بازتاب حوادث ياد شده در کنار روند تحولات سياسى-امنيتي در کشور، منجر به تشديد نگرانى نسبت به بروز خطرات احتمالي برای انقلاب شده بود. نام گذاري اين اقدام به عنوان «اشغال لانه جاسوسى» و «انقلاب دوم» بيانگر ماهيت و ابعاد گسترده اين رخداد بزرگ تاریخي بود که با بيش از گذشت دو دهه همچنان آثار و پيامدهای آن بر جامانده است.

تماس دولت وقت بالمریکاییها در چارچوب مناسبات دیپلماتیک میان دو کشور به مناسبتهای مختلف انجام می‌شد. ^(۱) طی این روند در شهریور سال ۱۳۵۸، وزیر امور خارجه امریکا در مجمع عمومی سازمان ملل از هیئت ایرانی شرکت کننده در مجمع، در خواست ملاقات کرد که به گفتة وزیر خارجه وقت ایران، این درخواست پذيرفته شد و ملاقات انجام شد. رياست دو هیئت ملاقات کننده به عهده وزرای خارجه دو کشور بود. گزارش اين ملاقات در تهران در جلسه مشترك دولت و شوراي انقلاب ارایه شد. مجدداً با مشخص شدن سفر مهندسان بازرگان و هیئت همراه به الجزایر از سوی امریکاییها درخواست ملاقات صورت گرفت.

مهندسان بازرگان در مورد درخواست امریکا می‌گوید: «دو روز قبل از عزیمت من به الجزایر کاردار سفارت امریکا در تهران به من اطلاع داد که برژینسکي مایل است هنگام

(۱) مهندسان بازرگان نخست وزیر دولت وقت در امور ارتباطات خارجي و نحوه نگرش به آن در مقاله‌اي می‌نويسد: پايه گذاران، و اعضاء علاقمندان به نهضت آزادی ایران و نهضت مقاومت ملي، نه تنها با امریکا بلکه با بعضی از کشورهای اروپا و نیز با دولت (زمان شاه) ارتباطهای كم و بيش بنهانی داشته‌اند. (روزنامه کيهان ۲۰ بهمن ۱۳۵۸).

امیرانتظام نیز در دقایقه خود می‌گوید: تمام مذاکراتی که در این دوران، من چه باحضور مهندسان بازرگان نخست وزیر، و چه باحضور آقای دکتر بزدی وزیر امور خارجه و چه به تنها این جامداده ام بر منای سیاست دولت برای حل مسائل از راه مذاکره است و تمامی آنها با اطلاع و تصویب دولت انجام گرفته است (روزنامه کيهان، ۲۰ بهمن ۱۳۸۰/۸/۷، مردی که نمی‌خواست انقلابی باشد. پژوهشی از مؤسسه قدر و لایت، ص ۸).

روند شکل گیری تصرف سفارت امریکا در واقع حاصل تلاقي دو حادثه متفاوت ولی مهم شامل ملاقات مهندس بازرگان، نخست وزیر دولت وقت، با برزنيسکي مشاور امنيت ملي کارتر ريس جمهور امریکا، در الجزایر و دیگري سفر شاه به امریکا بود

را به عنوان عضوی از شورای انقلاب تکذیب می کنم. هرگز شورای انقلاب چه مستقیم و چه غیر مستقیم، چه به دولت و چه به وزیر خارجه نگفته است و نفهمانده است که با امریکا کجدار و مریز رفتار کند. اگر این طور بوده و می توانند، باید ثابت کنند. دوم این که شورای انقلاب از این که قرار است هیئت ایرانی در الجزایر با برزنيسکي ملاقات کند مطلع خبر نداشت.^۹

برزنيسکي در مورد اين ملاقات در كتاب خود مدعى می شود: «یک هفته پس از ورود شاه به امریکا، روز اول نوامبر، من در رأس هیئتی از طرف دولت امریکا برای شرکت در جشنواره بیست و پنجمین سالگرد انقلاب الجزایر به آن کشور رفتم. در جریان این سفر بود که مهدی بازرگان نخست وزیر ایران، از من تقاضا کرد که دیداری با هم داشته باشیم. من این تقاضا را پذیرفتم و بعد از ظهر همان روز در اطاق هتل بازرگان با وی ملاقات کردم.»^{۱۰}

آقای بزدی ادعای برزنيسکي را با اين استدلال تکذیب می کند که اگر ملاقات به درخواست مهندس بازرگان بود پس چرا اين ملاقات در هتل محل اقامات مهندس بازرگان صورت گرفت؟ همچنین برزنيسکي در مورد مذاكرات می نويسد:

«من تأکيد کرم که امریکانه در صدد توطئه علیه رژیم جدید ایران است و نه چین توئطه ای را تشویق و تقویت می کند و افرودم ما آماده برقراری هر نوع مناسباتی هستیم که می خواهیم... مانافع مشترکی با هم داریم، ولی نمی دانیم که شما می خواهید چگونه با هم همکاری کنیم؟ دولت امریکا

«در این مذاکرات موضوع قراردادهای گذشته ایران با امریکا و نیز چگونگی مناسبات دو کشور مطرح شد. نخست وزیر گفت: برزنيسکي رئوس مطالب طرح شده را برای مشورت با مقامات واشنگتن یادداشت کرد و قرار است پس از انجام این مشاوره رئوس موضوع از طریق کاردار سفارت امریکا در تهران دنبال شود». ^{۱۱}

مهندس بازرگان در اظهارات خود در مورد اين ملاقات تنها بر نحوه اطلاع و موضوع مذاکرات با برزنيسکي اشاره می کند ولی آقای بزدی بر اطلاع امام و نظر ایشان مبنی بر رفتار کجدار و مریز و همچنین اطلاع شورای انقلاب تأکید می کند. در مورد اطلاع امام از موضوع ملاقاتها، حجت الاسلام و المسلمين سید احمد خمینی در مصاحبه ای می گوید:

«امام ابدآ از ملاقات بازرگان با برزنيسکي اطلاع نداشتند. حتی دکتر بزدی پس از مراجعت از سفر نیز جریان را به اطلاع امام نرساند. من در آن ملاقات حضور داشتم فقط در مقالت شاه مخلوع مطالبی معروف داشت و درباره ملاقات بازرگان با برزنيسکي صحبتی به میان نیامد». ^{۱۲}

در این مصاحبه حجت الاسلام و المسلمين سید احمد خمینی در واقع علاوه بر اين که تأکيد می کند امام از اصل موضوع اطلاعی نداشته، ^{۱۳} اضافه می کند پس از انجام ملاقات نیز گزارش آن به امام داده نشده است. همچنین آیت الله خامنه ای که در آن زمان عضو شورای انقلاب بودند در مورد ادعای دکتر بزدی پیرامون اطلاع شورای انقلاب و نحوه رفتار با امریکا اظهار می دارد: «اولاً شورای انقلاب کی وظی چه حکمی به آقای دکتر بزدی گفته بود که با امریکا کجدار و مریز رفتار کند که ایشان این اظهار را کردند؟ من این

(۱) مرحوم آیت الله خلخالی در مصاحبه با روزنامه کيهان در مورد عدم اطلاع امام از ملاقات بزدی با برزنيسکي به اين موضوع اشاره می کند که ابراهيم بزدی در پاريس به اسم امام اقداماتی می کرد که مورد رضایت ایشان نبود. البته بعد از این کارهای خودشان ادامه دادند. وی اضافه می کند: بدون اجازه امام رفتند در الجزایر و با برزنيسکي ملاقات کردند که این مسئله را ياسن عرفات به امام اطلاع داده بود. (۲۸/۱۱/۰۸، ص ۷)

امريكا بر اساس ملاحظات دوران جنگ سرد
همچنان نگاه ویژه‌ای به ايران داشت در حالی که
از مخاطرات سقوط شاه و گسترش انقلاب در ايران و منطقه
نگران بود، لذا ضمن ايجاد، حفظ و گسترش کانالهای ارتباطی
با دولت موقت، با ارتقاء سطح ملاقاتها؛ نسبت به سرنوشت
شاه نیز نمی توانست بی تفاوت باشد

مناسب تمایل به سفر به امریکا داشت و بر اساس روابط پیشین انتظار داشت امریکاییها برای پذیرش وی متعهدانه و نه بر اساس مصالح و منافع رفتار کنند. متقابلاً نیروهای انقلابی در ایران در برابر حوادث و رخدادهای امنیتی نسبت به موجودیت نظام و انقلاب و نگرانی از تکرار تجربه کودتای ۲۸ مرداد و از طرفی ضرورت پی گیری اهداف انقلاب با محکمه شاه به عنوان نماد و سمل استبداد و وابستگی، رفتار و مواضع شاه و سیاستهای امریکا در برابر شاه و نیروهای طرفدار شاه را با حساسیت ویژه‌ای پی گیری می کردند و لذا بازگشت شاه به امریکا کاملاً و اکنون برانگیز و نگران کننده بود.^(۲)

امريكا بر اساس ملاحظات دوران جنگ سرد همچنان نگاه ویژه‌ای به ايران داشت در حالی که از مخاطرات سقوط شاه و گسترش انقلاب در ايران و منطقه نگران بود. لذا ضمن ايجاد، حفظ و گسترش کانالهای ارتباطی با دولت موقت، با ارتقاء سطح ملاقاتها؛ نسبت به سرنوشت شاه نیز نمی توانست بی تفاوت باشد. اگرچه برای امریکایها کاملاً روشن بود که پذیرش شاه و اکنشهای غیر قابل پیش بینی در داخل ايران به دنبال خواهد داشت اما سایر ملاحظات از جمله فشارهای موجود در داخل امریکا، درنهایت کارتر رادر مسیری قرارداد که شاه را پذیرفت و عملاً با حادثه تصرف سفارت امریکا ابتکار عمل را از دست داد و در سیر تحولات جدید منفعل و تحقیر شد و شانس انتخاب مجده بعنوان ریس جمهوری

آماده توسعه روابط اقتصادی، سیاسی، امنیتی و اطلاعاتی با دولت شما در حد آمادگی و درخواست شماست. وی در مورد جو ملاقات اضافه می کند: «ملاقات ما در محیط بسیار دوستانه ای پایان یافت و رفتار مخاطبین ایرانی من خیلی بیش از انتظار صمیمانه بود. من جریان این دیدار را بی درنگ به ریس جمهوری و ننس (وزیر خارجه وقت امریکا) گزارش دادم.»^(۳)

بازتاب این ملاقات در تاریخ ۱۲ آبان سال ۱۳۵۸ در داخل کشور با توجه به دیدگاههای موجود نسبت به سیاستهای امریکا در برابر ایران و برداشتی که نسبت به ماهیت سیاستهای دولت موقت در برخورد با مسائل کشور از جمله رخدادهای امنیتی وجود داشت احساس ناخوشایندی را در مورد شکل گیری روابط ایران و امریکا بوجود آورد.^(۴) که آثار آن بلافضله در تصرف سفارت امریکا آشکار شد.

علاوه بر این حادثه و روندی که بر اثر تفاوت امریکا با دولت موقت برای ارتقاء سطح مناسبات ایران و امریکا در حال شکل گیری بود؛ پذیرش شاه توسط امریکانیز حادثه دیگری بود که خشم عمومی را در جامعه ایران برانگیخت و معضل شاه برای امریکا، نیروهای انقلابی در ایران و امریکا معانی متفاوتی داشت. شاه در عین حالی که واقعیات را پذیرفته بود ولی هنوز بانیم نگاهی به تجربه بازگشت به ایران پس از نهضت ملی نفت، در جریان کودتای ۲۸ مرداد توسط امریکا و انگلیس و ضرورت درمان بیماری خود در یک محل

(۱) دکتر رجایی خراسانی سفیر پیشین ایران در سازمان ملل در میزگرد بررسی پیامدهای تصرف سفارت امریکا در داشتگاه علم و صنعت در مورد ملاقات بازگان با برئیسنسکی می گوید: «اگر بازگان با سیاست عمل می کرد و گوش به حرف امام می داد سفارت امریکا اشغال نمی شد. امام گفتن رابطه ما با امریکا رابطه گرگ و میش است و احتیاجی به رابطه نداریم. مهندس بازگان باید رابطه با امریکا راقطع و سفارت را تعطیل می کرد. (روزنامه عصر آزادگان، ۱۳۷۸/۸/۲۲، ش، ۳۲، ص. ۲).

(۲) دکتر منقی در سخنرانی خود به نام چالشیاهی جمهوری اسلامی ایران و امریکا در روابط متقابل و نظام بین المللی به نقل از آنونی بریل می گوید: دکترین دفاع پیش گیرنده گروگان گرفتن دیبلماتهای امریکایی به موسیله ایرانیان، امری مشروع و قابل توجیه بود زیرا که با توجه به رفتار و سابقه عملی ایالات متحده در برخورد بالایان و در روند کودتای ژوئیه ۱۹۶۳ (مرداد ۱۳۴۲) دولت ایران می توانست برای پیش گیری مجدد از نقض قانون بین المللی نویسندگان امریکایی دیگر، نسبت به انجام چنین عمل تصمیم گیری نماید. (منبع: Francis Anthony Boyle: World politics and International Law ۱۹۸۵ و ۱۹۸۵)

افرایش دهد.^{۱۶} این توضیحات نشان می‌دهد درک نسبتاً روشنی در امریکا و در سفارت امریکا در ایران نسبت به «مسئله شاه» و بازتاب و واکنشهای پذیرش وی در داخل ایران و تناقض این اقدام با سیاست امریکا برای نزدیکی به دولت وقت وجود داشته است. ولی عوامل دیگری منجر به نادیده گرفتن این ملاحظات شد. احتمالاً امیدواری امریکا به توانایی دولت موقع در مهار واکنشهای احتمالی ناشی از پذیرش شاه نقش مؤثری در اتخاذ این تصمیم داشته است. این اعتماد و امیدواری حاصل آزادسازی سفارت امریکا پس از اشغال اولیه آن توسط گروه چریکهای فدائی خلق^(۱)، به وسیله دولت موقع بود. در عین حال در شهریور سال ۱۳۵۸، کاردار امریکا در تهران طی تلگرافی به «ونس» وزیر خارجه، استدلال کرد

امريکارا از دست داد.

شاه پس از ترک تهران و با وجود دعوت مکرر امریکا از وی؛ با توجه به رهنمودهای مشاورینش و انورسادات که معتقد بودند شناس بازگشت او به قدرت در صورت اقامت در خاورمیانه (محالی که او بتواند از نزدیک شاهد اتفاقات ایران باشد) بیشتر است، در مراکش ماند و به امریکا نرفت.^{۱۷} شاه در حالی که در مراکش به سرمه برد کمتر از یک ماه پس از پیروزی انقلاب طی مصاحبه‌ای با شبکه تلویزیونی ای‌بی‌سی گفت: «به این دلیل به امریکا نرفته است که ترجیح داده در منطقه بماند». او گفت: «خیال ندارد از تاج و تخت کناره‌گیری کند». وی اظهار داشت: «چرا باید کناره‌گیری کنم. من برای سامان دادن به اوضاع، کشورم را ترک کردم، اما

ظاهرآ اقدام من نتیجه معکوس داده

است».^{۱۸} سفارت امریکا در تهران در گزارشی به وزارت امور خارجه متبعش، در مورد سفر شاه به امریکا با اشاره به حملات انجام شده به سفارت مراکش و تهدید سفیر و ریومن وی می‌نویسد: «اگر سفر پیشنهادی شاه به امریکا تحقق یابد این وضع (بهبود حفاظت از سفارت امریکا در تهران) به سرعت تغییر خواهد یافت». وی اضافه می‌کند: «اکارمندان امریکایی به این موضوع پی برده‌اند و هر یک از آنها منتظر نتیجه و حشتاک ناشی از سفر شاه به امریکا هستند».^{۱۹} در امریکا نیز معاون وزیر امور خارجه امریکا در نامه به

که نباید امریکا به شاه اجازه دهد تا در شرایط فعلی، به دلیل احتمال تلاش برای گروگان گیری وارد امریکا شود. به اعتقاد توماس ویکس، استدلال وی (کاردار امریکا در تهران) بر اساس مشاهدات او از کمیته‌های محلی و ناتوانی دولت وقت در کنترل بر خیابانها مبنی بود.^{۲۰} ولی آن‌گونه که کارتر توضیح می‌دهد وقتی مقاعد شد شاه سخت بیمار و نزدیک به مرگ است و تنها با امکانات پزشکی موجود در نیویورک می‌توان راه نجاتی برای او فراهم نمود با این امر موافقت کرد.^{۲۱} در عین حال برای رفع نگرانی اواز واکنش نسبت به این اقدام در ایران، تلاشهایی از سوی امریکا برای تماس با دولت وقت انجام گرفت تا تأکید شود مسئله اصلی بیماری شاه است و این اقدام معنای سیاسی ندارد.^{۲۲} در اوایل آبان هنری

نیوسام، مسئول امور خاور نزدیک وزارت امور خارجه، با توجه به تلاش برخی از اشخاص سرشناس در امریکا برای تهییه ویزای قانونی برای سفر شاه به این کشور نوشت: «پاسخ‌گویی به این درخواستها برخلاف منافع ماست که نزدیک شدن به دولت جدید را مدنظر دارد». ولی در مورد تلاشهای اشرف، خواهر شاه، می‌نویسد: «اطلاعاتی که ما از یکی از پسرهای او به دست آورده‌ایم حاکی از آن است که اشرف امکان دارد از هیچ کوششی برای برگرداندن رژیم سابق چشم پوشی نکند». او در مورد نگرانی دولت وقت می‌افزاید: «دولت وقت ایران از این واهمه دارد که مبادا طرفداران شاه با پشتیبانی مایک گروه ضد انقلابی تشکیل بدھند. ما نباید موقعیتی به وجود آوریم که این اتهامات را

(۱) در صفحات بعد این زمینه توضیح داده خواهد شد.

در ایران به وجود آید. وضعیتی که آماده برای بهره‌برداری روسیه خواهد بود. علاوه بر اینها عامل دیگر در تصمیم‌گیری کارتر، عدم شناخت و یا شناخت غلط او از واقعیت‌های سیاسی ایران انقلابی بود. کارتر و دستیارانش به وعده‌های رهبران غیر مذهبی آنچه دل بسته بودند؛ به جای آن که پذیرند که روحانیون مذهبی قدرت حقیقی را در دست داشتن. برای مثال کارتر و دستیارانش باور کرده بودند که دولت مهدی بازرگان می‌خواهد و می‌تواند به قول خود در مرور حفاظت از سفارت امریکا در ایران وفا کند و این باور علی‌رغم اختصارهای مکرر دیپلماتی‌های امریکا در ایران بود که اظهار می‌داشتند با پذیرفته شدن شاه در امریکا آن قول‌های نیز قابل تکیه کردن نیستند.^۴

**اگرچه برای امریکاییها کاملاً روشن بود که
پذیرش شاه و اکنشهای غیرقابل پیش‌بینی
در داخل ایران به دنبال خواهد داشت اما
سایر ملاحظات از جمله فشارهای موجود در
داخل امریکا، در نهایت کارتر را در مسیری
قرارداد که شاه را پذیرفت**

تصوف سفارت امریکا

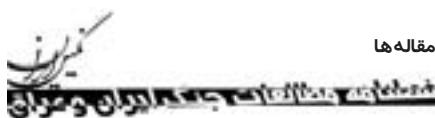
سفارت امریکا در تهران در آن زمان سایت مرکزی سیاسی - اطلاعاتی و امنیتی امریکا در خاورمیانه و خلیج فارس محسوب می‌شد. سفارت امریکا در تهران با داشتن ۱۴۰۰ کارمند پیش از انقلاب بزرگ ترین سفارت خاورمیانه محسوب می‌شد. این سفارت به مثابه شهری در قلب شهر تهران بود. شهرکی با سیستم آب و برقی جداگانه و با ذخیره غذایی بیش از یک سال.^۵ تعداد کل افراد شاغل داخل سفارت بالغ بر ۶۳ نفر بود که تن از آنان امریکایی بودند. این افراد شامل سطوح مختلفی از کارمندان سیاسی، کارمندان اداری، رنجرها و تفنگداران دریایی امریکایی، خدمه و آشپز می‌شد.^۶ برای امریکا، داشتن سفارت در تهران بسیار حائز اهمیت بود. لذا با وجود آن که بر اثر سیاست‌های امریکا در حمایت از شاه و یا پذیرش شاه به امریکانوعی نگرانی نسبت به جان کارمندان سفارت امریکا وجود داشت ولی حتی در آستانه پذیرش شاه به امریکا، دولت امریکا این راه حل را پذیرفت که سفارتخانه را از افراد خود خالی کند.^۷ حال آن که سفارت امریکا پیش از این، یک بار نیز تصرف شده بود و احتمالاً باید این ملاحظه مورد توجه امریکاییها قرار می‌گرفت.

برای نخستین بار تنها سه روز پس از پیروزی انقلاب و دور روز پس از تعیین اولویت‌های سیاست امریکا در ایران مبنی بر حفظ جان اتباع امریکایی؛ سفارتخانه امریکا توسط گروه مارکسیستی چریکهای فدائی خلق تصرف شد. این اقدام برابر گزارش روزنامه اطلاعات از ۱۰:۳۰ صبح آغاز و پس از ۱۰ دقیقه یعنی در ساعت ۱۰:۴۰ دقیقه به پایان رسید.^۸

پر شست، مدیر بخش ایران در وزارت امور خارجه امریکا، وارد ایران شد تا اعلام کند امریکا تصمیم گرفته است به دلایل پسردستانه به شاه اجازه ورود به این کشور را بدهد. پر شست خواست تا دولت موقت، محافظت کافی را از تمامی پرسنل سفارت در قبال هر گونه اقدامی در مقابل انجام گروگان گیری فراهم آورد.^۹ به گفته پر شست، بازرگان و یزدی قول دادند که موجبات حفاظت سفارتخانه امریکا در ایران را فراهم آورند.^{۱۰} کارتر نیز بعدها در اظهارات خود به عنوان دلیل موافقت با پذیرش شاه می‌گوید: «مسئولان امر در ایران قول داده اند از شهر و ندان ما در ایران حفاظت کنند».^{۱۱}

آقای هاشمی بعدها با انتشار گزارش این ملاقات در نماز جمعه تهران در سال ۶۴ گفت: «همین امروز سندی خواندم که قدری غصه ام شد که اینها (لیبرالها) هم ارتباط قوی با امریکا دارند، چون کارتر در کتابی که منتشر کرده، نوشته است که وقتی که مامی خواستیم شاه را به امریکا برمی‌بریم، باریس دولت ایران صحبت کردیم و موافقت او را جلب کردیم و بعد به امریکا بردیم. من که این را خواندم دود از کله ام بالا رفت که چطور می‌شود ما عضو شورای انقلاب بودیم رهبر ما بالای سر همه مابود و مسأله‌ای به این مهمی، در آن مقطع بدون اطلاع مانجام بشود». درباره علت اجازه کارتر به ورود شاه به امریکا، ترسن اسمیت بر این نظر است که ملاحظات سیاسی خارجی مهمی در تصمیم کارتر دخالت داشته‌اند. مثلاً برقراری روابط با دولت جدید ایران درست مانند از سرگیری جریان نفت قطع شده به غرب، یکی از این اولویتها بود. همچنین این نگرانی وجود داشت که رژیم (امام) خمینی ممکن است سقوط کند و در نتیجه تجزیه و شکاف منطقه‌ای

(۱) آقای هاشمی رفسنجانی در مصاحبه اختصاصی، با توجه به تندرویهای او ایل انقلاب و عامل مؤثر در حل معضل گروگان‌گیری می‌گوید: یک عقلانیتی حاکم بود و خیلی جاها تعديل می‌شد و حرکتها را معتقد می‌کردیم. ایل انقلاب و قبل از این هم بکبار سفارت امریکاییها را گرفتند و آقای بهشتی مساله را حل کردند. در پاسخ به این توضیح به ایشان گفته شد در اسناد لانه جاسوسی از وجود یک منع امریکایی در کنار آقای بزدی در نخست‌وزیری و نقش‌وری و فعال کردن آقای بزدی سخن به میان آمده است که ایشان در توضیح مجدد گفتند: آقای بهشتی در حل مساله اول مؤثر بودند. سندهای لانه جاسوسی نمی‌تواند مورد قبول باشد. (۱۳۷۹/۲۱)

سفارت امریکا در این مرحله با کمک دولت موقت، از دست متصرفان آزاد^(۱) و مجدداً در اختیار امریکاییها قرار گرفت. به نوشته روزنامه نیویورک تایمز این حرکت دولت موقت در واشنگتن منجر به افزایش اعتبار آنها شد.^(۲) مهندس بازرگان نیز در مصاحبه با نیوزویک چاپ امریکا در مورد این حادثه گفت: «من خیلی متأسف از آنچه اتفاق افتاد. ما امیدواریم بتوانیم همه چیز را تحت کنترل در بیاوریم تا این گونه حملات بار دیگر رخ ندهد. در این مورد اقدام فوری به عمل آمد و ولیام سولیوان سفير امریکا در ایران، شخصاً به خاطر اقدام سرعی که در این مورد صورت گرفت، از ماتشکر کرد.» وی در مورد بهجود روابط ایران و امریکا گفت: «ما روابط دوستانه‌ای با ایالات متحده داشته‌ایم و میل داریم روابط

درک نسبتاً روشنی در امریکا و در سفارت امریکا در تهران نسبت به مسأله پذیرش شاه در امریکا و بازتاب و بروز واکنش‌های احتمالی در داخل ایران و تناقض این اقدام با سیاست امریکا برای نزدیکی به دولت موقت بازرگان وجود داشته است

«امیرانتظام» آمده است، در ملاقات به وی گفته شد: امریکا علاقه‌مند است روابط خود را با ایران به حالت عادی برگرداند و علی‌رغم تغییرات انقلابی که در ایران به وقوع پیوسته، منافع مشترک می‌تواند پایه‌های روابط خوبی در آینده باشد. استقلال، ثبات، تمامیت ارضی و پیشرفت^(۳) اقتصادی ایران برای مدارای اهمیت شایانی است.

ارزیابی امریکاییها از تحولات داخلی ایران این بود که «رهبران جدید ایران هنوز کنترل خود را بر اوضاع تشییت نکرده‌اند و ترکیب آینده باعث نگرانی است». ^(۴) و به گفته ترنر، ریس وقت سازمان سیا، در صورت ادامه بحران کنونی در ایران گروههای چیگرا حکومت این کشور را به دست خواهند گرفت. وی افروز حکومت ایران بین دو قطب قرار گرفته است. از یک سو دولت بی‌طرف بازرگان و از سوی دیگر مذهبیهای متعصب؛ وی براین نظر بود که احتمال پیروزی چیگرا ایان زیاد است.^(۵) در یکی از گزارش‌های ارسالی از سوی سفارت امریکا در تهران به واشنگتن بال مضای سولیوان آمده است: «مسأله مهم سیاسی در یک ماه یا شش هفته آینده، احتمالاً مشخص کردن نوع حکومت جمهوری اسلامی ایران است. چپها و عده زیادی از میانه‌روها از اظهارات (امام) خمینی راجع به بنیاد اسلامی برای جمهوری اسلامی ناراضی هستند. وضع نیروهای مسلح و روابط ارتش و سپاه پاسداران مشکل حل نشدنی دو می است که دولتمردان جدید ایرانی و کسانی که مایلند انقلاب اسلامی را کنترل کنند با آن مواجه‌اند.^(۶)

در پایان این گزارش آمده است: در کوتاه مدت احتمالاً بی‌ثباتی امنیت در ایران ادامه خواهد داشت.^(۷)

مجدداً تحت شرایط جدید، اندیشه تصرف سفارت

دوستانه را با ایالات متحده و تمامی کشورهای جهان حفظ نماییم.^(۸) جیمی کارت ریس جمهور وقت امریکا در پاسخ به اظهارات مهندس بازرگان و اقدام دولت موقت در مورد تصرف سفارت امریکا گفت: «دولت جدید ایران ابراز تمایل کرده است که روابط نزدیک و دوستانه تری با امریکا داشته باشد. وی اضافه کرد: امریکا تلاش می‌کند با برقراری یک سری روابط جدید از جمله روابط امنیتی جدید - احتمالاً در آینده - منافع خود را حفظ کند.^(۹) در همین روند سایر وسوسه‌ها، وزیر خارجه امریکا، با شهریار روحانی^(۱۰)، نماینده ایران در نیویورک، دیدار و ضمن ابراز تمایل برای همکاری میان دو کشور اعلام کرد وجود یک ایران نیرومند، مستقل و با ثبات را به نفع امریکا ارزیابی می‌کند.^(۱۱) همچنین در گزارش سفارت امریکا در مورد موضوع ملاقات با معافون نخست وزیر

(۱) شهریار روحانی، داماد دکتر ابراهیم بیزدی وزیر خارجه وقت دولت موقت بود.

دهد.^{۳۳} در تاریخ ۱۰ آبان امام در پیامی به مناسبت سالگرد حماسه خونین دانشجویان و دانش آموزان نوشت: «بر دانش آموزان، دانشگاهیان و محصلین علوم دینی است که با قدرت تمام حملات خود را علیه امریکا و اسراییل گسترش داده و امریکا را وادر به استرداد این شاه مخلوع جنایتکار نمایند».^{۳۴} پیام این گمان را در دانشجویان تقویت کرد که بیانات امام ناشی از آگاهی نسبت به طرح دانشجویان از طریق حجت الاسلام خوئینی ها بود و امام با این پیام جواز تسخیر سفارت امریکا را صادر فرموده اند. حال آن که آقای خوئینی ها فرست نکرده بود موضوع را برای امام بازگو نماید.^{۳۵} با این پیام اراده دانشجویان تقویت و مقدمات تصرف سفارت امریکا فراهم شد و پس از حرکت دانشجویان به سمت سفارت امریکا و محاصره آن، در یک حرکت غافلگیر کننده تظاهر کنندگان وارد محوطه سفارت امریکا شدند و تدریجاً بر اساس برنامه و سازمان دهی قبلی سفارت امریکا به

امریکا به عنوان یک حرکت خودجوش دانشجویی در واکنش به سیاستهای امریکا علیه ایران در اوایل آبان سال ۱۳۵۸ شکل گرفت^{۳۶} و برای نخستین بار در سورای هماهنگی دفتر تحکیم وحدت از سوی نماینده سازمان و دانشجویان مسلمان دانشگاه صنعتی شریف مطرح شد. بعدها ابراهیم اصغرزاده در گفت و گو با اسکات مک‌لئود، صریحاً اظهار داشت من برای نخستین بار می گویم، این فکر^{۳۷} (تصرف سفارت امریکا) را من طراحی کردم.^{۳۸} مشکلات بسیاری در مسیر این اقدام وجود داشت و شاید به همین دلیل مورد مخالفت هم واقع شد.^{۳۹} ولی تدریجاً با بررسیهایی که انجام شد ضرورت این اقدام منجر به تهیه مقدمات آن شد. در این مسیر موضوع از سوی دولت از دانشجویان احمد سیف اللهی و اصغرزاده با حجت الاسلام خوئینی ها و محسن رضابی فرمانده وقت واحد اطلاعات و تحقیقات سپاه مطرح شد.^{۴۰} این انتظار وجود داشت موضوع از طریق آقای خوئینی ها به

تصرف دانشجویان در آمد. بالا فاصله موضوع با تلفن به آقای خوئینی ها اطلاع داده شد و ایشان در محل سفارت حضور پیدا کردند. در تماس با دفتر امام در قم اصل جریان به مرحوم حاج احمد آقا اطلاع داده شد و آقای خوئینی ها از حاج احمد آقا در خواست کرد تا نظر امام را جویا و اطلاع دهن. پس از چند دقیقه حاج احمد آقا تماس گرفته و از قول امام فرمودند:

استحضار امام بر سد. وی گفته بود اگر چه فکر می کند امام در اصل با اقدام آنها موافق است اما از این که مستقیماً موضوع را با ایشان در میان بگذارد اکراه دارد چون ممکن است برای امام به عنوان رهبر و عالی ترین مقام انقلاب دشوار باشد موافقت خود را آشکارا اعلام کند. بر اثر اصرار دانشجویان، آقای خوئینی ها قول داد در زمان مقتضی مسئله را به امام اطلاع

(۱) آقای هاشمی در یک مصاحبه اختصاصی در مورد اشغال لانه جاسوسی می گوید: اشغال لانه جاسوسی کار سیاستمداران نبوده و آقایانی که این کار را کردن در ارتباط با امام بودند، امام هم بالا فاصله تأیید کردند؛ مردم هم تأیید کردند. ایشان همچنین اضافه می کند: اشغال لانه جاسوسی که اتفاق افتاد من در جریان لانه جاسوسی به آن شکل نبودم. این رامی دانم که حضرت آیت الله خامنه‌ای هم نبودند. به این وسیله که ما مکه بودیم، آخر شب در پشت بام خانه‌ای در مکه نشسته بودیم که از رادو شنیدیم در اینجا لانه جاسوسی را اشغال کردن و زود برگشتیم. (مصالحه اختصاصی ۱۳۷۹/۱۰/۲۷)

سفارت امریکا در تهران با داشتن ۱۴۰۰ کارمند، پیش از انقلاب بزرگ ترین سفارت امریکا در خاورمیانه محسوب می‌شد، این سفارت به مثابه شهری در قلب شهر تهران بو و شهرکی با سیستم آب و برقی جداگانه و با ذخیره غذایی بیش از یک سال بود

امام تحت شرایط جدید با استعفای دولت موقت^(۳)
موافقت و طی پیامی امور کشور را به شورای انقلاب واگذار
کردند:

«شورای انقلاب را مأمور نمودم برای رسیدگی و اداره امور کشور در حال انتقال و نیز شورا را مأموریت در اجرای امور زیر را بدون مجال دارد:

- (۱) تهییه مقدمات قانون همه پرسی قانون اساسی؛
- (۲) تهییه مقدمات انتخابات مجلس شورای اسلامی؛
- (۳) تهییه مقدمات تعیین ریس جمهور.

لازم به تذکر است که با تکابه خداوند متعال و اعتماد به قدرت ملت عظیم الشأن باید امور محوله را خصوصاً آنچه مربوط است به پاکسازی دستگاههای اداری و رفاه حال طبقات مستضعف بی خانمان، به طور انقلابی و قاطع عمل نمایند.^{۴۸}

در حالی که تصویر می شد مدت تصرف سفارت امریکا بین ۵ تا ۷ روز طول بکشد ولی به دلیل استقبال زیادی که صورت گرفت^(۴) به ویژه با حمایت علی‌امام^(۵)، در برنامه ها تجدید نظر شد.^(۶) و هرگز تصویر نمی شد این اقدام

«بعچه ها نگران نباشند، جای بسیار خوبی را گرفته اند حالا نکند یک وقت ول کنند بیاند بیرون».^{۴۶}

پیامدهای تصرف سفارت

انتشار خبر تصرف سفارت امریکا و سپس حمایت امام^(۱) از این اقدام منجر به بازتاب وسیع در جامعه و حمایت و استقبال از این حرکت شد. تجمع مردم در اطراف سفارت امریکا و شور و هیجان بسیار زیادی که از خود نشان می‌دادند زمینه‌های پیدایش شرایط جدید سیاسی-اجتماعی را در کشور فراهم کرد. اعلام استغایی دولت موقت تنها یک روز پس از تصرف سفارت امریکا به منزله سقوط دولت موقت ارزیابی شد.^(۲) مهندس بازرگان در کتاب «انقلاب در دو

درینه از تصور بین اندیشه های پویاندگان
دولت موقت که از نظر مسؤولیت اداری و سیاسی مملکت و
حفظ حقوق نمایندگان و اتباع خارجی بر طبق تعهدات
بین المللی، نمی توانست مخالف این عمل نباشد و چون قبل از
تصمیم به استعفا گرفته بود، هیچ گونه اعلامیه ای صادر
نکرد.^{۴۷}

(۱) بعده امام با دفاع از اقدام داشتگویان در بیان به ایران بیت الله الحرام فرمودند: «بارگاه فتحمان که گروگان گیری توسط مسلمان مبارز و متعددها عکس العمل صدمتی است که ملتهب از امریکا خورده است و اینان فعلاً با زان پس دادن اموال شاه معذوم و لغو تمام ادعاهای امریکا علیه ایران و خصوصاً به عدم دخالت سیاسی و نظامی امریکا در ایران و آزاد کذاشتن تمامی سرمایه‌های ما، آزاد می‌گردند که همه این امور را محول به مجلس اسلامی نموده‌ام تا آن به ره نحو که صلاح می‌داند عمل نمایند». (صحیفه نور، ج ۳، ص ۸۴).

(۲) مهندس بازرگان در کتاب انقلاب ایران در دور حکمت می‌گوید: «بعد از گروههای چپی و افراطی مخالف اسرار داشتند که استعفای دولت موقت را سقوط دولت موقت بنامند و معلوم گروگان گیری و افشاگری بدانند در حالی که روز قبل از شغال سفارت استعفای تصویب هیئت دولت رسیده و دو هفته پیش از آن به شورای انقلاب گزارش شده بود و

عمل رو روان بکری استادچیون و چوچ ترنی تایپری در تصمیم دوت موقت و تقدیم استعفای فعالیت برای امام را دانسته.^(۳)

(۳) آقای هاشمی رفسنجانی در خطبه‌ای نماز جمهوری تهران در این مورد می‌گوید: «اولین ضربه‌ای که آنها می‌خواستند بزنند، اتحادیل دولت موقت بود. فکر می‌کردند که وقتی دولت موقت منحل شود دیگر رژیم یک دفعه از هم می‌پاشد چون کسی نیست که از راه ابر عهده بگیرد هنوز استعفا به دست امام نرسیده بود که امام فرمودند خوب شد، استعفای را قبول کنید... شاید دیگران فکر می‌کردند که بعد از استعفا یک دفعه مردم در خیابانها میریزند و آن حرشهای روز اول انقلاب شروع می‌شود، شاید در این فکر بودند».

(۴) در میزگرد بررسی پامدادهای تسخیر لاهه جاوسوسی امریکا در دانشگاه علم و صنعت سعید رجایی خراسانی نماینده پیشین ایران در سازمان ملل طی سخنرانی استقبال مردم را به دلیل فروکش کردن هیجانات انقلاب دکر کرد و گفت اگر مردم دچار سرخوردگی و دلسوزی نشده بودند، شاید چیزی استقلالی از این واقعه نمی شد. عباس عدی از اندیشه‌جویان شرکت کننده در تصرف سفارت امریکا با توجه به این اظهارات و شائیه پیشمانی از تصرف سفارت امریکا و اظهارات رجایی خراسانی گفت: چه کسی گفته ما پشیمان هستیم و آمدناهایم عذر خواهی کنیم. مانگل کرده باشیم که بخواهیم مطالب اقای خراسانی را تایید کنیم ... اگر کسی بگوید اشغال سفارت غلط بود اراده یک ملت را نقض کرده این اراده چه درست پاشد چه غلط مردم، که اراده خودشان انشان نهندند نمی بتواند اراده داشن راصلاح کنند حتی اگر غلط باشد. (روزنامه عصر آزادگان، ۲۷/۸/۲۶، ص. ۹).

در اوایل آبان، هنری پرشت،
 مدیر بخش ایران در وزارت امور خارجه امریکا،
 وارد ایران شد تا اعلام کند امریکا تصمیم گرفته است
 به دلایل بشردوستانه به شاه اجازه ورود به این کشور را بدهد؛
 پرشت خواست تا دولت موقت، محافظت کافی را
 از تمامی پرسنل سفارت در قبال هر گونه اقدامی
 در مقابل انجام گروگان گیری فراهم آورد

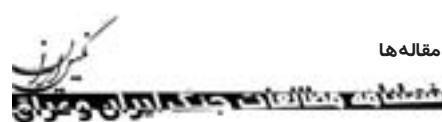
حتی یک دستور از واشنگتن صادر شده بود به سفارت امریکا در ایران که ائتلاف میان بعضی از روحانیون و زنرالهای ایرانی طرفدار امریکا را تسریع کنند.^{۵۳} یعنی می خواستند سفارت امریکازمان این ائتلاف را جلو بیندازد.^{۵۴} در مورد این ائتلاف ریس پایگاه سیاد تهران زونالدسی پکوس، در تاریخ ۵۸/۷/۷ و تنها پنج روز قبل از تصرف سفارت امریکا به ریس سازمان می نویسد: «شما (ترنر ریس سیا) از من خواستید که در یک فرست راجع به امکانات اعمال نفوذ در جریان امور اظهارنظر کنم؛ من نظر خود را فقط به طور حاشیه ای و جزئی و تازمانی که ارتش دوران نقاشه خود را طی می کند اعلام می کنم و این هم مرحله ای است که برای طی آن از دست ما تقریباً کاری ساخته نیست. کاری که از دست ما بر می آید و من هم، اکنون درگیر آن هستم این است که سران بالقوه یک ائتلاف مشکل از لیبرالهای سیاسی، چهره های دینی میانه رو و سران ارتقی از متمایل به غرب را شناسایی کرده، آماده حمایت از آنها شویم». این توضیح ناظر بر این معناست که امریکا به موازات نزدیکی به دولت موقت به دنبال سامان دهی یک ائتلاف جدید در ایران به عنوان ایجاد زمینه های تشییت اوضاع به نفع امریکا بازگشت مجدد امریکا به ایران بوده است. امام نیز با توجه به اسناد به دست آمده از سفارت امریکا می گوید: «ما هرگز احتمال نمی دادیم که یک سفارت مرکر جاسوسی باشد و جوانهای ما اگر این احتمال را دادند و رفتند؛ آن غیر از آنی است که من احتمال بدhem، من احتمال این مطلب را هرگز نمی دادم».^{۵۵}

همچنین نحوه واکنش امریکا در برابر تصرف سفارت امریکا تأثیرات خاص خود را در تداوم گروگان گیری بر جای نهاد چنان که اصغر زاده می گوید: «در این مرحله تحت تأثیر

اعتراض آمیز چنین تأثیر عمیقی بر تاریخ سیاسی کشور و منطقه داشته باشد.^{۵۶} دانشجویان در اولین اطلاعیه بنام «دانشجویان مسلمان پیرو خط امام» هویت سیاسی جدیدی را در چارچوب تفکر و اندیشه امام مطرح کردند. در این اطلاعیه در مورد علت تصرف سفارت امریکا نوشته شد:

«اعتراض به امریکا ججهت پناه دادن و استفاده از شاه جنایتکاری که قاتل دهها هزار زن و مرد به خون خفته در این مملکت است اعتراض به امریکا به علت فشار تبلیغاتی مسموم و انحصاری و کمک و حمایت از افراد ضد انقلابی علیه انقلاب اسلامی ایران اعتراض به امریکاست به خاطر توطئه ها و دسیسه های ناجوانمردانه اش در مناطق مختلف کشور ما و نفوذ در ارگانهای اجرایی کشور اعتراض به امریکا به دلیل نقش مخرب و خانمان برانداز خود در برابر رهایی خلقهای منطقه از دام امپرالیسم که هزاران هزار انسان مؤمن و انقلابی را به خاک و خون می کشد».

پس از تصرف سفارت امریکا، انگیزه های اولیه متأثر از روند حوادث و سایر ملاحظات تدریجی تغییر کرد. دست یافی به استناد موجود در سفارت امریکا در این میان نقش بسیار مهمی داشت اصغرزاده در این مورد می گوید: «من اگر به شما بگویم که قبل از حادثه سفارت امریکا و حتی قبل از انقلاب، امریکا قصد داشت پولهای ایران را بلوكه بکند شما باور می کنید؟ ما سند آن را به دست آوردهیم. یعنی بیش از اندازه کاخ سفید در امور داخلی ایران، دخالت کرده بود. به نظر می رسید امنیت ملی خیلی جدی به خطر افتاده بود... در اسناد کاملاً مشخص است که سفارت امریکا تلاشهای زیادی را برای نزدیک شدن به برخی روحانیون در قم و برخی زنرالهای نظامی برای ایجاد یک ائتلاف ضد حکومت ایران کرده بود و

- اول و دوم، بهار و تابستان، ۱۳۷۹، ص ۸۴
 ۱۸. جیمز بیل، عقاب و شیر، ترجمه: فروزنده برلیان، تهران، نشر فاخته ۳۹۶، ص ۳۷۱
۱۹. گری سیک، عضو شورای امنیت ملی امریکا در زمان کارت، گفتگو با بیژن پور خوبی، فصلنامه گفتگو، تابستان ۷۶، ش ۱۶، ص ۷۲
۲۰. توماس م. ویکس، همان، ص ۷۳-۷۴
۲۱. ترنس اسمیت، همان، ص ۵۳-۵۴
۲۲. جیمز بیل، همان، ص ۳۹۶
۲۳. آقای هاشمی، دفتر نشر معارف انقلاب با همکاری سازمان مدارک فرهنگ انقلاب اسلامی، چاپ اول تابستان ۱۳۷۷، ص ۴۵-۴۶
۲۴. ترنس اسمیت، همان، ص ۴۹-۴۷
۲۵. یاسین حکیمی، لانه شیطان در تسخیر فرزندان روح الله، هفته نامه پالکار، ۷۹/۷۱، ش ۲۲، ص ۷
۲۶. همان، ص ۷
۲۷. ترنس اسمیت، همان، ص ۴۹-۴۸
۲۸. همان، گزارش ۱۳۵۷/۱۷۲۵، ص ۱۲۵
۲۹. همان، ص ۱۷۷
۳۰. همان، گزارش ۱۳۵۷/۱۷۲۳، ص ۱۹۰
۳۱. همان، گزارش ۱۳۵۷/۱۷۲۸، ص ۲۳۰
۳۲. همان
۳۳. همان، گزارش ۱۳۵۷/۱۷۲۰، ص ۶۱-۶۱
۳۴. همان، گزارش ۱۳۵۷/۱۷۲۵، ص ۱۷۷
۳۵. همان، گزارش ۱۳۵۷/۱۷۲۷، ص ۳۸۴
۳۶. همان، گزارش ۱۳۵۷/۱۷۲۳، ص ۲۷۹
۳۷. همان
۳۸. دکتر محسن رضایی، مصاحبه با روزنامه کیهان، سه شنبه ۱۹ بهمن ۱۳۷۸، ص ۷
۳۹. یاسین حکیمی، همان، ص ۷
۴۰. روزنامه عصر آزادگان، ۲۰ آبان ۱۳۷۸، ش ۲۹، ص ۵
۴۱. یاسین حکیمی، همان، ص ۷
۴۲. همان، ص ۷
۴۳. دکتر مصوومه ابتکار، تسخیر، ترجمه و ویراستار: فربیا بهاج شیرازی، تهران: انتشارات اطلاعات، چاپ اول، ۱۳۷۹، ص ۷۴
۴۴. یاسین حکیمی، همان، ص ۷
۴۵. همان
۴۶. همان، ص ۷
۴۷. مهندس مهدی بازრگان، انقلاب ایران در دو حركت، ناشر مهندس مهدی بازرگان، چاپ سوم، تهران ۱۳۶۳، ص ۹۴-۹۵
۴۸. مشکلات و مسائل اولین سال انقلاب از زبان مهندس بازرگان، ص ۶۸
۴۹. عباس عبدی، گفتگو با شبکه C.N.America، روزنامه عصر آزادگان، ۱۶ آبان ۱۳۷۸، ش ۲۵، ص ۵
۵۰. ابراهیم اصغرزاده، گفتگو با اسکات مک لنود، روزنامه عصر آزادگان، ۲۰ آبان ۱۳۷۸، ص ۲۰
۵۱. معصومه ابتکار، همان، ص ۴۲
۵۲. لانه یاسین حکیمی، همان، ص ۷
۵۳. استناد لانه جاسوسی، جلد ۵۵، چاپ اول، تهران، مرکز نشر لانه جاسوسی ۱۳۶۵، ص ۳۱
۵۴. گفتگو با اسکات مک لنود، روزنامه عصر آزادگان، ۲۰ آبان ۱۳۷۷، ص ۵
۵۵. صحیفه نور، ج ۱۰، ص ۲۰۷
۵۶. روزنامه عصر آزادگان، آبان ۱۳۷۸، ص ۵

عوامل زیاد بین المللی و داخلی قرار گرفتیم و خیلی طبیعی بود که بحران به حدی پیچیده شد و شرایط سختی پیش آمد که مابه تنهایی نمی توانستیم تصمیم بگیریم. شاید اگر به جای آقای کارت، آقای کلینتون یا گروه جدید در کاخ سفید بودند و با موضوع دیپلماتیک برخورد می کردند، خیلی زودتر آن حادثه تمام می شد. مقاضای خیلی ساده ای داشتیم، درست همان چیزی که در برابر پیشوشه انگلستان قرار دارد.

نظر به این که برای یک انقلاب، استقرار نظام جدید با تکیه بر مؤلفه های درونی بیشتر از سایر ملاحظات از جمله مناسبات خارجی اهمیت دارد، و می توان نتیجه گرفت در مجموع تصرف سفارت امریکا پیامدهای مثبت و اساسی در تثبیت انقلاب و نظام برآمده از انقلاب داشت.

ساده شتها

۱. دکتر ابراهیم پریزدی، هفته نامه پیام هاجر، ش ۳۹۶، سه شنبه ۲۲ آذر ۱۳۷۸، ص ۴.
۲. مسائل و مشکلات اولین سال انقلاب از زبان مهندس بازرگان، ص ۲۹۰.
۳. مصاحبه اختصاصی نویسنده با دکتر ابراهیم پریزدی، پاییز ۱۳۷۸.
۴. مشکلات و مسائل اولین سال انقلاب از زبان مهندس بازرگان، ص ۲۹۰.
۵. مصاحبه با روزنامه عصر آزادگان، پنج شنبه ۱۳ آبان ۱۳۷۸، ش ۲۴، ص ۳.
۶. مصاحبه اختصاصی نویسنده با دکتر ابراهیم پریزدی، پاییز ۱۳۷۸، ص ۸۶
۷. مشکلات و مسائل اولین سال انقلاب از زبان مهندس بازرگان، ص ۶۵
۸. روزنامه کیهان، ۱۳۸۰/۷۷، مردمی که نمی خواست انقلابی باشد، ص ۸
۹. همان
۱۰. روزنامه کیهان، ۱۳۸۰/۷۷، ص ۸، به نقل از کتاب توtheon در ایران، ترجمه محمود مشرفی، ص ۷۲
۱۱. هفته نامه پیام هاجر، ش ۲۹۶ (۱۳۷۸/۷۷).
۱۲. همان، ص ۸، به نقل از کتاب توtheon در ایران ترجمه محمود مشرفی، ص ۱۷۳
۱۳. ترنس اسمیت، امریکا در اسارت، گردآورنده ادوارد کلن، مترجمین: پوران خاور، سرود طلیعه، تهران: انتشارات قلم، زمستان ۱۳۶۲، ص ۲۹
۱۴. پیدایش نظام جدید، گزارش ۱۳۵۷/۱۷۲۱۶، ص ۳۰۶
۱۵. همان، گزارش ۱۳۵۷/۱۷۲۰، ص ۳۳۰
۱۶. همان، گزارش ۱۳۵۷/۱۷۲۹، ص ۷۰۳
۱۷. توماس م. ویکس، سیاست قدرت و فرهنگ سیاسی: ایران و امریکا، فصل نامه پژوهشکده مطالعات راهبردی، پیش ویژه ایران و امریکا، ش